Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích
Oponentský posudek na bakalářskou práci

Název práce:	**Opisné vazby vyjadřující počátek slovesného děje v současné španělštině**
Autorka práce:	**Barbora Kamenská**
Vedoucí práce:	**PhDr. Jana Pešková, Ph.D.**

Předkládaná bakalářská práce analyzuje frekvenci a užití ingresivních a inchoativních opisných opisných vazeb v různých funkčních stylech. Smysl své práce vidí autorka – dodejme, že velice příhodně – v ověření (kvantifikaci) obecných tvrzení, se kterými se setkáváme v odborné literatuře. Tato úvaha dle mého názoru nejenže poskytuje pevný rámec celé práce, ale svědčí o určité autorčině devíze: koncipovat práci tak, aby všechny její práce soustředěně směřovaly k jasně definovanému cíli. Tomu je podřízena teoretická část, v níž autorka představuje opisné vazby v rovině obecné i konkrétní, tj. zaměřené na počátek děje, přičemž se opírá o relevantní a bohatou literaturu (Alarcos Llorach 1999, Černý 2000, Fente Gómez e talii 1992, Králová 1999, 2003, Gómez Torrego 2002, Gili Gaya 2000, Hamplová 1985, Macíková-Mlýnková 2005, Zavadil & Čermák 2010). S těmito zdroji pracuje autorka výborným způsobem: nepostupuje po jednotlivých autorech, nýbrž je využívá pro svou argumentační linii, porovnává je, klade je do protikladu, zdůrazňuje jejich společná hlediska, přičemž koncepce jednotlivých autorů interpretuje bez obsahových chyb.

K silným stránkám práce patří celková koncepce práce: už od jednotlivých kapitol teoretické části je patrný soustředěný postup k cíli, autorka ví, kam směřuje, vypomáhá si dílčími otázkami, které si pokládá a vzápětí na ně hledá odpověď. Tento způsob vedení práce považuji za velice vhodný, dovoluje totiž vytvořit vnitřně kompaktní celek a ukázat schopnost promyšleného postupu. Toto vše se autorce nadmíru daří.

V souladu se zadáním pozoruje autorka tyto předem vymezené vazby na čtyřech funkčních stylech. Oceňuji, že autorka excerpovaná data pozoruje podrobněji a zamýšlí se nad možnými faktory, které výsledky mohly ovlivnit. Výsledky a závěry z nich formulované považuji za naprosto přesvědčivé a srozumitelně objasněné, práci prospívá i přehledné zpracování výsledků do grafů. Autorka se snaží jednotlivé závěry ověřit doplňujícími analýzami, což je naprosto v pořádku, nicméně se nemohu zbavit pocitu, že tak činí nepříliš přehledným způsobem. Není jasné, proč k doplňujícím a rozšiřujícím analýzám dochází jen u některých vazeb: někde jsou vyhledány výskyty pro 3SG a 3PL, někde se ověřují spojení s určitými slovesy (např. *llover* či *llorar a reírse* – proč jen někde?). Také, co se týče práce s korpusem, bych uvítala, kdyby autorka uváděla, s pomocí jakých zadání dospěla ke zjištěným údajům.

Na str. 15 uvádí autorka, že "*Treba si uvedomiť, že v ustálených slovných spojeniach prvé sloveso, tak ako je to u ostatných slovesných väzieb, nikdy nie je nositeľom času, spôsobu, aspektu ani štylistiky.*" Mohla by autorka blíže objasnit, jak je myšlen ten stylistický aspekt? Platí to pro všechny typy vazeb? Například zejména u vazby *andar* + gerundium jde velice často o silnou negativní konotaci, které poněkud vymezuje stylistické uplatnění této vazby.

Na str. 49 hovoří autorka o tom, že výsledku v korpusu nepotvrzují Fentovo-Gómezovo tvrzení o konstrukci *ponerse a llover* jako typické pro hovorovou rovinu jazyka. Jak si autorka vysvětluje výskyt/nevýskyt výsledků v korpusu? Jakým způsobem by pak bylo možné ono tvrzení doložit? Zkoumala autorka frekvenci obecné kolokability vybraných sloves – zde tedy konkrétně *llover*? (Pro zajímavost, dle mých analýz v CREA – *comenzar a llover* 138x, *ir a llover* 91x, *comenzar a llover* 84x, *volver a llover* 27x, *ponerse a llover* 21x, *largarse a llover* 7x, *llegar a llover* 3x, *romper a llover* 2x, *soltar* 2x, dále již 1 x u sloves *cerrarse, decidir, tocar, venir, echarse.*)

Otázku mám také ohledně spojení *ponerse* se slovesy *hervir, calentar, remojar, sofreír* atp. (str. 50). Jedná se skutečně o inchoativní konstrukci jako v kontextech *se puso a trabajar* nebo jde spíše o kauzativa *poner el agua a hervir* s tím, že zvratné *se* je ukazatelem impersonální/generické interpretace výpovědi?

Co se týče jazykové stránky, autorce se vcelku daří držet patřičnou stylistickou a jazykovou úroveň, v práci se objevují občasné překlepy (např. přízvuk *Gómez/Goméz*, viz str. 17, či chybějící předložka na str. 24 *a _ hovorovej reči takmer najpoužívanejšie*), vynechaná interpunkce (systematicky u spojky *a to* s vysvětlovacím /důvodovým významem, občas z nedbalosti např. na str. 25 mezi slovy *väzbami*

například, nebo na str. 29 *ako uvádí Fente Gómez vety tohto typu*), nebo naopak interpunkce nadbytečná (např. na str. 61 mezi slovy *štýoch* a *zistovali*, atp.

A na konec ještě malé doporučení: Jak jsem již zmínila, autorka zpracovala své výsledky formou koláčových grafů. Přikláněla bych se k tomu, aby se spíše než absolutní počty výskytů uváděly procentuální zastoupení jednotlivých vazeb.

Závěrené hodnocení: Předkládaná bakalářská práce představuje vnitřně velice kompaktní útvar, v němž autorka prokazuje schopnost metodického postupu a zpracování zkoumaného vzorku. Stanovené cíle své práce Barbora Kamenská splnila. Závěry interpretované na základě analýzy vzorku jsou zformulované věcně, přesvědčivě a přehledně, a z hlediska jejich další aplikace jsou využitelné pro další studium této oblasti. S uvážením výše uvedeného **doporučuji tuto práci k obhajobě** a hodnotím ji předběžně známkou **výborně** s tím, že výsledné hodnocení bude stanoveno na základě vedení obhajoby.

V Českých Budějovicích, 15. června 2015.

.....

Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.